

DICTAMEN: 230/2000

EXP.: 236/2000

PROCEDÈNCIA: Conselleria de Cultura i Educació.

ASSUMPTE: Responsabilitat Patrimonial de la Generalitat Valenciana.

Aprovat pel Ple el 29 de juny de 2000.

RESUM D'ANTECEDENTS

Durant l'horari lectiu i, en concret, en temps de menjador escolar, una alumna d'un Col·legi Públic cau a terra després de ser espentada per una companya, i es fractura diverses dents. Este fet dóna peu a què sa mare reclame, en via patrimonial, l'import de la reparació medicodental, per entendre que va existir falta d'atenció dels professors responsables.

EXTRACTE DE LA DOCTRINA

La caiguda de la perjudicada va ser ocasionada per una espenta d'una altra companya, "en hora després del dinar", sense que conste que l'espenta fóra a causa de la pràctica d'una activitat que comportara perill o que comportara risc, per la qual cosa pot considerar-se, com en altres supòsits anàlegs, que la caiguda va ser causa d'un actuar sobtat i accidental d'una companya, sense que tal conducta tinga connexió amb la prestació del servici públic educatiu.

CONSIDERACIONS

"Primera.- El procediment s'ha instruït d'acord amb allò que s'ha preceptuat en els articles 139 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i 4 i següents del Reglament aprovat pel Reial Decret 429/1993, de 26 de març, així com de conformitat amb la Circular 5/96, de 23 de juliol, de la Secretaria General de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

La reclamació va ser interposada dins del termini establert en els articles 142.5 i 4.2, respectivament, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i del citat Reglament, i ha sigut formulada per persona que ostenta i acredita la representació legal de la interessada, conforme a l'article 162 del Codi Civil, en raó a ser la mare de la menor lesionada, segons resulta dels corresponents fulls compulsats del Llibre de Família, que consten en l'expedient, i no hi ha cap objecció quant a la legitimació passiva de l'Administració.

Segona.- L'assumpte sotmés a consulta es referix a la reclamació formulada per la Sra. C. M. C., en representació de la seua filles. L. M., alumna del Col·legi Públic "E. C." de Mislata.

Del relat dels fets continguts en l'informe del director del Centre resulta que l'alumna S. L. M., es trobava al pati del centre, "en hora després del dinar", quan "va ser espentada per una companya caient de cara i trencant-se la corona de les dents incisives centrals".

Si bé als centres educatius els alumnes es troben sotmesos, durant la jornada escolar, a la custòdia del professorat dels centres, de tal manera que correspon a estos el deure de vigilància, amb la finalitat d'evitar comportaments o activitats de risc o de perill que puguen ocasionar danys als propis membres de la comunitat escolar o a tercers, això no significa que en tots els casos de danys o lesions sofrides pels alumnes d'un centre escolar, en este cas públic, l'Administració haja de respondre pel sol fet que l'alumne lesionat es trobe, en el moment en què es produïx la lesió, sota la vigilància i atenció dels responsables del Centre. En cada cas concret caldrà examinar si concorren tots i cada un dels requisits exigits per a declarar la responsabilitat patrimonial.

El Consell d'Estat va assenyalar en la seua Memòria de l'any 1998, en referir-se als accidents escolars, que el servici públic no pot concebre's "com el centre d'imputació automàtica de qualssevol fets que succeïxen en l'àrea material d'aquell"; i va estimar que cal rebutjar que la "deguda diligència dels servidors públics" incloga una "atenció total sobre les persones que es troben en el servici i les conductes, del tipus que siguen, que es desenrotllen dins d'este" (dictamen 289/94, de 7 d'abril).

Establert l'anterior, ja que la caiguda de l'alumna S. L. M. va ser ocasionada per una espenta d'una altra companya, "en hora després del dinar" sense que conste que l'espenta fóra a causa de la pràctica d'una activitat que comportara perill o que comportara risc, pot considerar-se, com en altres supòsits anàlegs, que la caiguda que va sofrir l'alumna S. L. M. va ser causa d'un actuar sobtat i accidental d'una companya, sense que tal conducta tinga connexió amb la prestació del servici públic educatiu, per la qual cosa no pot atribuir-se-li responsabilitat patrimonial a la Generalitat Valenciana.

CONCLUSIÓ

Pel que queda exposat, el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana és del parer:

Que no procedix declarar la responsabilitat de la Generalitat Valenciana en el procediment iniciat a instància de la Sra. C. M. C., en representació de la seua filla S. L. M..“